

Document de ședință

B9-0503/2022 }
B9-0504/2022 }
B9-0509/2022 }
B9-0518/2022 }
B9-0519/2022 }
B9-0520/2022 } RC1

22.11.2022

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul de procedură

în locul următoarelor propuneri de rezoluție:

B9-0503/2022 (The Left)

B9-0504/2022 (PPE)

B9-0509/2022 (Renew)

B9-0518/2022 (ECR)

B9-0519/2022 (Verts/ALE)

B9-0520/2022 (S&D)

referitoare la protecția animalelor de fermă și a carnivorelor mari în Europa (2022/2952(RSP))

Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Daniel Buda, Alexander Bernhuber

în numele Grupului PPE

Clara Aguilera, César Luena

în numele Grupului S&D

RC\1267672RO.docx

PE737.706v01-00 }
PE737.707v01-00 }
PE738.835v01-00 }
PE738.844v01-00 }
PE738.845v01-00 }
PE738.846v01-00 } RC1

Ulrike Müller, Róza Thun und Hohenstein

în numele Grupului Renew

Thomas Waitz

în numele Grupului Verts/ALE

Bert-Jan Ruissen

în numele Grupului ECR

Anja Hazekamp

în numele Grupului The Left

Rezoluția Parlamentului European referitoare la protecția animalelor de fermă și a carnivorelor mari în Europa (2022/2952(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380),
  - având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre¹,
  - având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie²,
  - având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (Directiva privind habitatele)³,
  - având în vedere Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna)⁴,
  - având în vedere Programul Comisiei Europene privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2021 intitulată „Document de orientare privind protecția riguroasă a speciilor de animale de interes comunitar în temeiul Directivei Habitate” (C(2021)7301),
  - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în multe părți ale Europei are loc o extindere a arealului sau o recolonizare de către anumite animale de pradă mari, în special lupii și urșii, absenți de pe aceste teritorii de mult timp, ceea ce îi aduce în conflict cu activitățile umane, în special cu pășunatul extensiv al ovinelor și bovinelor; întrucât păstorii suportă costuri semnificative cauzate de atacarea turmelor lor și de diferențele mari dintre statele membre și regiuni în ceea ce privește măsurile de sprijinire a fermierilor și, în unele cazuri, lipsa acestora, și fondurile publice pe care le pun la dispoziție pentru compensare și adaptare;
- B. întrucât măsurile legislative, cum ar fi Directiva privind habitatele și tratatele internaționale precum Convenția de la Berna au contribuit la refacerea numărului de

---

¹ JO C 67, 8.2.2022, p. 25.

² JO C 356, 4.10.2018, p. 38.

³ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁴ JO L 38, 10.2.1982, p. 3.

carnivore mari, inclusiv de lupi cenușii, urși bruni, râși eurasiatici și glutoni; întrucât numărul carnivorelor mari prezente în Europa continentală în 2012 se ridica la 9 000 de râși eurasiatici, 17 000 de urși bruni, 1 250 de glutoni și 12 000 de lupi; întrucât numărul lupilor a crescut semnificativ în ultimii zece ani, până în 17 000, conform unei evaluări efectuate în 2018⁵, iar cifrele pentru alte specii rămân similare; întrucât, în plus, pe baza celor mai bune date disponibile, în 2022 numărul total de lupi din UE-27 este probabil în jurul a 19 000 și este probabil să depășească 21 500 în Europa în sens geografic⁶; întrucât în ultimii zece ani s-a semnalat o creștere cu peste 25 % a ariei de răspândire a lupilor în Europa, conform unei evaluări din 2022 a stării de conservare a lupului (*Canis lupus*) în Europa⁷; întrucât Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN) a încadrat trei din nouă populații de lupi, trei din zece populații de urși bruni și trei din 11 populații de râși eurasiatici din Europa la categoria de risc minim; întrucât ambele populații de glutoni din Europa sunt în continuare considerate specie periclitată, iar râsul iberic este încă specie pe cale de dispariție;

- C. întrucât impactul negativ al atacurilor tot mai numeroase populații de lupi asupra animalelor domestice crește; întrucât lupii ajung tot mai frecvent în imediata proximitate a oamenilor, în special în zonele dens populate;
- D. întrucât majoritatea populațiilor de carnivore mari din Europa sunt transfrontaliere; întrucât populațiile individuale pot acoperi mari zone geografice din diferite țări, în interiorul și în afara UE, ceea ce duce la situații în care aceeași populație să poată fi considerată ca aflându-se într-o stare de conservare favorabilă într-o regiune, iar într-o regiune învecinată ea să poată fi clasificată ca având nevoie de protecție strictă;
- E. întrucât strategiile de monitorizare variază foarte mult, ceea ce duce la inconsecvențe în ceea ce privește calitatea și cantitatea datelor referitoare la nivelurile populației de carnivore mari;
- F. întrucât programul LIFE a finanțat deja numeroase proiecte de atenuare a conflictelor cu speciile de animale sălbatice și de promovare a coexistenței pe termen lung cu animalele de pradă mari; întrucât în perioada 1992-2019 s-au cheltuit, în medie, 3,6 milioane EUR pe an pentru proiecte axate pe măsuri de atenuare a daunelor provocate de carnivorele mari prin programul LIFE și o sumă suplimentară de 36 de milioane EUR a fost acordată pentru proiecte în curs care oferă îndrumări adaptate la context privind eficacitatea măsurilor de atenuare, cum ar fi gardurile electrice, păstoritul activ și utilizarea câinilor de pază pentru animalele de fermă în multe regiuni ale UE; întrucât sunt necesare proiecte suplimentare în regiunile și pentru speciile de carnivore mari care

⁵ Lista roșie a speciilor amenințate a UICN, „[Canis lupus \(Grey Wolf\)](#) [*Canis lupus* (lupul cenușiu)], accesată la 23 noiembrie 2022.

⁶ Inițiativa privind carnivorele mari pentru Europa – Grupul specializat al Comisiei pentru supraviețuirea speciilor a UICN pentru Comitetul permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, „[Assessment of the conservation status of the Wolf \(*Canis lupus*\) in Europe](#)” [Evaluarea stadiului de conservare a lupului (*Canis lupus*) în Europa], 2 septembrie 2022.

⁷ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47>, Idem, p. 2.

nu au fost încă avute în vedere;

- G. întrucât animalele domestice, în special cele de pe pășuni și din sistemele de pășunat deschis, sunt expuse unui risc mai mare de atac (în funcție de măsurile luate și de eficacitatea acestora) din cauza prezenței în creștere a carnivorelor mari; întrucât acest lucru este valabil în special în regiunile montane și slab populate în care pășunatul este necesar pentru conservarea acestui habitat prioritar; întrucât în anumite zone dens populate, cu puține specii care constituie prada naturală a carnivorelor mari, ar putea exista și un risc mai mare pentru animalele domestice;
- H. întrucât atitudinea publicului față de carnivorele mari variază foarte mult de la o țară la alta și de la un grup de interese la altul, în special în regiunile în care carnivorele mari au fost absente perioade mai lungi; întrucât teama de atacuri și lipsa unui sprijin suficient din partea autorităților pentru compensarea daunelor ar putea duce la uciderea ilegală a exemplarelor din specii protejate;
- I. întrucât sectoarele ovinelor și caprinelor, care sunt cele mai vulnerabile la atacurile carnivorelor mari, sunt supuse de mai multe decenii unor presiuni economice din cauze socioeconomice mai ample; întrucât acest sector fragil poate aduce valoare ecologică adăugată prin pășunatul extensiv, contribuind la menținerea biodiversității în peisajele deschise din multe zone cu constrângeri naturale sau cu fertilitate scăzută cum ar fi pășunile alpine și la combaterea unor fenomene precum eroziunea și incendiile de pădure;
- J. întrucât sistemele tradiționale de păstorit și pășunat alpin sunt abandonate tot mai mult ca urmare a problemelor legate de mediu, de agricultură și a celor de natură socioeconomică;
- K. întrucât proiectele LIFE au arătat că în unele regiuni ale UE măsurile preventive de evitare a conflictelor generate de coexistență sunt metode reușite de reducere a daunelor provocate de carnivorele mari; întrucât eficacitatea acestor măsuri ar putea fi însă afectată de circumstanțele geografice și de condițiile locale; întrucât aceste măsuri pot duce la un volum mai mare de muncă și la costuri mai mari pentru fermieri, în special în regiunile în care carnivorele mari se întorc sau își extind arealul; întrucât măsurile preventive pentru evitarea conflictelor generate de coexistență pot fi combinate pentru a spori eficacitatea; întrucât plățile compensatorii, care sunt reglementate la nivel național, diferă în UE și nu reușesc întotdeauna să ofere despăgubiri integrale pentru daunele suferite;
- L. întrucât pierderea și rănirea animalelor domestice din cauza atacurilor carnivorelor mari nu numai că provoacă daune economice fermierilor și crescătorilor, ci au și consecințe emoționale considerabile pentru proprietarii acestora;
- M. întrucât practicile tradiționale de creștere a animalelor cu un grad ridicat de protecție a șeptelului împotriva animalelor de pradă, cum ar fi folosirea ciobanilor, a câinilor de pază pentru turme și adăpostirea pe timp de noapte pentru a asigura supravegherea directă și continuă a șeptelului au fost utilizate timp de secole în Europa, dar au fost

abandonate treptat din cauza numărului mult mai mic de atacuri ale animalelor de pradă; întrucât în unele regiuni se poate dovedi dificil să se revină pe deplin la aceste practici vechi pe scară largă din cauza schimbării destinației terenurilor, cu o abordare mai multifuncțională în zonele agricole, din cauza importanței sporite a turismului și a presiunii socioeconomice actuale cu care se confruntă agricultura în UE, cu scăderi semnificative ale numărului de fermieri și cu salarii sub medie; întrucât trebuie să se găsească soluții inovatoare pentru a obișnui agricultura modernă cu prezența lupilor;

- N. întrucât este necesară o coexistență constructivă între carnivorele mari și creșterea animalelor, prin care starea de conservare a carnivorelor mari să poată continua să evolueze favorabil, iar agricultorilor să li se ofere instrumentele și finanțarea suficientă pentru a face față atacurilor asupra animalelor și a le preveni; întrucât toate deciziile de gestionare ar trebui să se bazeze pe știință și date solide și ar trebui să țină seama de perspectivele ecologice, sociale și economice; întrucât vor fi necesare discuții suplimentare între părțile interesate și fermieri în zonele în care carnivorele mari erau absente de decenii și vor fi necesare mai multe eforturi de a face schimb de bune practici pentru a sprijini adoptarea de măsuri preventive și pentru a obține acces la finanțare; întrucât creșterea prezenței carnivorelor mari poate avea efecte pozitive asupra funcționării și rezilienței ecosistemelor și asupra conservării biodiversității și a proceselor ecologice, contribuind, printre altele, la ținerea sub control populațiilor de copitate sălbatice; subliniază și că prezența carnivorelor mari contribuie la valoarea recreativă a pădurilor și la creșterea constantă a turismului în natură, mai ales în parcurile naționale;
- O. întrucât în octombrie 2021 Comisia a emis noi orientări privind protejarea strictă a speciilor de animale în temeiul Directivei privind habitatele, inclusiv a lupilor, menite să ajute statele membre ale UE să îmbunătățească punerea în aplicare a Directivei privind habitatele pe teren și mai ales să asigure transpunerea integrală, clară și precisă a articolului 16,
1. ia act de rezultatele pozitive ale politicilor privind biodiversitatea în ceea ce privește refacerea speciilor de carnivore mari din UE și de efectele acestora asupra funcționării și rezilienței ecosistemelor, asupra conservării biodiversității și a proceselor ecologice, precum și asupra creșterii animalelor; subliniază că este important să se asigure o coexistență echilibrată între oameni, animale și carnivorele mari, în special în zonele rurale, și subliniază că trebuie să se recunoască că modificările aduse nivelurilor populației anumitor specii pot conduce la o serie de probleme de mediu, agricole și socioeconomice; recunoaște că articolul 2 alineatul (3) din Directiva privind habitatele conține deja flexibilitatea de a aborda și gestiona în mod eficace aceste sinergii și compromisuri și este considerat adecvat scopului; ia act de faptul că aceste flexibilități ar trebui explorate în continuare;
  2. invită Comisia să evalueze în continuare progresele înregistrate în atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a speciilor pe baza unor dovezi științifice, pentru a evalua și monitoriza în mod corespunzător gama și dimensiunile populației de carnivore mari, inclusiv efectele acestora asupra naturii și biodiversității; subliniază că trebuie să se ia în

considerare marea mobilitate transfrontalieră a speciilor, deoarece starea de conservare a diferitelor populații din aceeași specie poate varia de la o regiune la alta; invită Comisia și statele membre să intensifice și mai mult colaborarea transfrontalieră și subliniază că monitorizarea ar trebui coordonată printr-o metodologie armonizată, ținând seama de populațiile transnaționale și de regiunile (bio-) geografice, după caz; invită Comisia să aloce fonduri pentru studii privind biodiversitatea, de exemplu în cadrul programului Orizont Europa, care vizează actualizarea hărților de distribuție și densitate a carnivorelor mari; invită Comisia să se asigure că statele membre utilizează metode de monitorizare adecvate pentru fiecare dintre diferitele specii de carnivore mari și beneficiile asociate pentru biodiversitate, care permit compilarea de date de înaltă calitate, comparabile și standardizate pentru o evaluare eficientă a nivelurilor populației;

3. recunoaște că atacurile carnivorelor mari sunt în creștere în întreaga Europă, precum și efectele lor negative asupra crescătorilor de animale; subliniază că este important ca statele membre să colecteze, de asemenea, informații și să raporteze cu privire la daunele provocate de atacurile carnivorelor mari; subliniază că o bună monitorizare a tendințelor în ceea ce privește apariția daunelor la crescătorii de animale este o condiție prealabilă de bază pentru succesul politicilor, însă statele membre folosesc metode diferite de supraveghere și monitorizare; subliniază importanța unor formate de raportare standardizate și că acest lucru ar trebui să se aplice și monitorizării eficacității programelor de atenuare a daunelor, inclusiv în ceea ce privește compensarea și prevenirea; solicită ca rezultatele monitorizării și metodologia utilizată să fie puse la dispoziția publicului în timp util și în mod transparent; subliniază că Comisia ar trebui să coordoneze colectarea datelor și să efectueze analizele;
4. subliniază că este important să se îmbunătățească supravegherea sănătății faunei sălbatice, în special în ceea ce privește hibridizarea dintre câine și lup, care ar trebui detectată proactiv într-un stadiu incipient; solicită o politică standardizată pentru identificarea hibridilor și o abordare transparentă, inclusiv schimbul transfrontalier generalizat de mostre de ADN de lup între institutele de cercetare;
5. invită Comisia și statele membre să ajute regiunile care se confruntă cu conflicte de coexistență să clarifice modul în care se poate utiliza în mod corespunzător și responsabil flexibilitatea care există deja în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Directiva privind habitatele; ia act de documentul de orientare actualizat al Comisiei privind protecția strictă a speciilor de animale de interes comunitar în temeiul Directivei privind habitatele, publicat la 12 octombrie 2021⁹; subliniază că este responsabilitatea Comisiei să clarifice orientările existente și să le actualizeze, după caz, inclusiv cu privire la interpretarea articolelor 12 și 16, și încurajează statele membre să utilizeze mai bine orientările existente și să acționeze în mod eficient pentru a preveni, a atenua și a compensa daunele cauzate de carnivorele mari, luând în considerare populațiile transfrontaliere, și să stabilească un cadru juridic și instituțional eficient pentru a sprijini fermierii și crescătorii să facă posibilă această coexistență;

---

⁹ Comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2021 intitulată „[Document de orientare privind protecția riguroasă a speciilor de animale de interes comunitar în temeiul Directivei Habitatale](#)” C(2021)7301).

6. reamintește că derogările ar trebui utilizate numai în conformitate cu Directiva privind habitatele și cu Convenția de la Berna, de la caz la caz, atunci când toate celelalte soluții alternative au eșuat; invită statele membre să se asigure că utilizarea derogărilor pentru controlul carnivorelor mari este o măsură de ultimă instanță și este separată clar de activitatea de vânatoare;
7. îndeamnă Comisia și statele membre să ofere oportunități diferitelor părți interesate, inclusiv actorilor din mediul rural, să discute impactul carnivorelor mari; le îndeamnă să furnizeze informații cu privire la soluțiile practice și posibilitățile de finanțare pentru măsurile preventive împotriva atacurilor asupra efectivelor de animale și să desfășoare o campanie de sensibilizare clară; subliniază că este important să se dezvolte platforme ale părților interesate privind coexistența cu prădătorii mari la nivelul UE, național și local, cum ar fi Platforma UE privind coexistența oamenilor cu carnivorele mari, și să se promoveze dialogul, schimbul de experiență și cooperarea pentru a soluționa conflictele dintre oameni și speciile protejate; invită Comisia să sprijine dezvoltarea unor abordări coordonate în toate statele membre;
8. invită Comisia să raporteze cu privire la impactul prezenței carnivorelor mari în Europa asupra viabilității creșterii animalelor, biodiversității, comunităților rurale și turismului rural, inclusiv asupra reînnoirii generațiilor în agricultură, în contextul factorilor socioeconomiци care afectează viabilitatea creșterii animalelor; invită Comisia și statele membre să evalueze impactul pe care atacurile carnivorelor mari îl pot avea asupra bunăstării animalelor, precum și asupra bunăstării fermierilor, a veniturilor și a costurilor mai mari cu forța de muncă și materialele, luând în considerare, de asemenea, dacă au fost sau nu puse în aplicare măsuri preventive și cât de eficiente au fost acestea;
9. invită Comisia și statele membre să realizeze o evaluare solidă și cuprinzătoare a tuturor amenințărilor și presiunilor relevante asupra fiecărei specii de carnivore mari și asupra habitatelor acestora la nivel european și în fiecare stat membru, fie din cauze naturale, fie provocate de om; invită statele membre și Comisia să cartografieze și zonele prioritare de conectivitate pentru populațiile de carnivore mari și să identifice cele mai importante coridoare ecologice, barierele de dispersie, tronsoanele rutiere cu mortalitate ridicată și alte elemente de peisaj importante legate de natura fragmentată a distribuției carnivorelor mari, pentru a evita fragmentarea habitatelor;
10. subliniază că fermele de creștere a animalelor din zonele montane, în special din regiunea alpină, sunt deosebit de vulnerabile la daunele din ce în ce mai mari cauzate de prădătorii mari; reamintește că exploatațiile din aceste regiuni sunt adesea de dimensiuni mici, se confruntă cu costuri suplimentare ridicate și trebuie protejate și încurajate în măsura în care ele pot contribui la protejarea peisajelor montane și a biodiversității în regiunile inospitaliere; subliniază că zonele precum pajiștile bogate în specii de *Nardus*, dezvoltate pe substraturi silicioase în zone montane și pajiștile alpine și subalpine calcaroase merită în special să fie conservate în temeiul Directivei privind habitatele; constată că aceste habitate au fost create în prezența prădătorilor sălbatici și subliniază că un factor-cheie pentru conservarea acestor zone este pășunatul extensiv, de exemplu cu bovine și cai sau cu efective de animale supravegheate de păstori; invită

Comisia să protejeze și să mențină practicile agricole tradiționale, cum ar fi păstoritul, modelul de pășunat supravegheat, practica transumanței recunoscută de UNESCO și modul de viață al păstorilor, prin soluții concrete; recunoaște că, dintre aceste practici, unele pot fi incluse în lista propusă a potențialelor practici agricole finanțate prin programe ecologice;

11. invită Comisia și statele membre să recunoască faptul că măsurile preventive disponibile în prezent, inclusiv gardurile și câinii de pază, care au succes în unele regiuni ale UE, pot prezenta sarcini financiare și de muncă suplimentare pentru fermieri, nu sunt întotdeauna sprijinite prin fonduri UE sau naționale și au un grad diferit de eficiență și eficacitate în funcție de condițiile locale⁹¹⁰; subliniază, în acest sens, că sprijinul financiar pentru măsurile preventive ar trebui să fie însoțit de sprijin consultativ pentru a asigura punerea în aplicare cuprinzătoare și în timp util a acestora; subliniază că natura terenului, circumstanțele geografice, istoricul coexistenței cu carnivorele mari și alți factori prevalenți, cum ar fi turismul, care este adesea esențial pentru zonele în cauză, trebuie să fie luate în considerare la punerea în aplicare a măsurilor preventive și la luarea în considerare a derogărilor; invită Comisia și statele membre să recunoască, în cazurile în care populațiile de carnivore mari se extind, că este important să se elaboreze și să pună în aplicare proactiv strategii de atenuare în conformitate cu Directiva privind habitatele și pe baza unor dovezi științifice;
12. invită Comisia și statele membre să identifice și să sprijine din punct de vedere științific cele mai bune măsuri preventive fezabile pentru a reduce atacurile și daunele provocate de prădarea efectivelor de animale de către carnivorele mari, ținând seama de caracteristicile regionale și locale ale statelor membre, și să sprijine fermierii să solicite ca aceste măsuri preventive să multiplice și să extindă abordările de succes; solicită, de asemenea, includerea lor efectivă în serviciile de consiliere și de informare; solicită să se majoreze finanțarea oferită de programul LIFE pentru proiectele care vizează coexistența cu carnivorele mari, menținând, în același timp, finanțarea pentru protecția speciilor; solicită să se acorde prioritate proiectelor la scară mică, care vizează schimbul și dezvoltarea bunelor practici privind coexistența cu carnivorele mari, și invită Comisia să definească cerințe adecvate pentru măsurarea și raportarea eficacității măsurilor de atenuare a daunelor investigate în cadrul proiectelor finanțate de UE, de exemplu prin intermediul programului LIFE, acordând prioritate metodelor de evaluare obiective și cantitative;
13. invită statele membre să elaboreze și să pună în aplicare planuri de acțiune cuprinzătoare privind speciile sau planuri de conservare și/sau gestionare, în cazul în care nu există deja astfel de planuri, ținând seama de densitățile umane, de structurile peisagistice, de efectivele de animale, de stadiul de conservare, de alte activități umane

---

¹⁰ Cortés, Y. et al., „[A decade of use of damage prevention measures in Spain and Portugal](#)” (Un deceniu de aplicare a măsurilor de prevenire a daunelor în Spania și Portugalia), *Carnivore Damage Prevention News*, 2020.

¹⁰ Oliveira, T., et al., „[The contribution of the LIFE program to mitigating damages caused by large carnivores in Europe](#)” (Contribuția programului LIFE la atenuarea daunelor provocate de carnivorele mari în Europa), *Global Ecology and Conservation*, vol. 31, 2021.

relevante și de populațiile de ungulate sălbatice;

14. evidențiază faptul că trebuie monitorizate periodic populațiile de carnivore mari pentru a planifica strategic acțiunile de conservare, pentru a aplica sisteme preventive de reducere a conflictelor și pentru a evalua rezultatele tuturor acțiunilor; remarcă faptul că monitorizarea ar trebui să se bazeze pe o metodologie solidă, ar trebui să promoveze și să faciliteze participarea diferitelor părți interesate și că rezultatele acestora ar trebui comunicate periodic societății și principalelor grupuri de părți interesate;
15. invită Comisia și statele membre să identifice oportunități de finanțare adecvate și pe termen lung pentru măsuri preventive adecvate și compensații adecvate pentru fermieri nu numai pentru pierderile și costurile suportate ca urmare a atacurilor carnivorelor mari, ci și pentru măsurile de atenuare puse în aplicare, pentru a asigura coexistența carnivorelor mari și practicile sustenabile de creștere a animalelor; subliniază că sistemele de compensare, concepute astfel încât creșterea animalelor și prezența carnivorelor mari să nu implice o pierdere de profit pentru fermieri, ar trebui să acopere costurile directe și indirecte asociate atacurilor prădătorilor și ar trebui să fie integrate în măsurile preventive pentru o eficiență maximă; subliniază că este important să se compenseze în mod echitabil și integral orice pierderi de animale de fermă cauzate de carnivorele mari, inclusiv de speciile hibride; invită statele membre și regiunile să îmbunătățească accesul la compensații financiare; invită Comisia să recunoască că numărul tot mai mare de atacuri ale carnivorelor mari implică, de asemenea, faptul că resursele dedicate protejării animalelor domestice și acordării de compensații sunt, de asemenea, în creștere; regretă că despăgubirile acordate crescătorilor de animale în urma unui atac variază de la un stat membru la altul; invită Comisia să ia în considerare modificarea orientărilor sale agricole pentru a facilita compensarea pagubelor provocate de prădătorii mari ca ajutor de stat;
16. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei și Consiliului.